

"Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!" (Evrei 13:8)

SCRISOARE CIRCULARĂ

DECEMBRIE 2011

Iubiți frați și surori în Isus Hristos, vă salut din inimă pe toți cu ocazia sfârșitului de an 2011 și vă doresc binecuvântarea lui Dumnezeu pentru anul ce vine. Să permitem Cuvântului lui Dumnezeu să ne vorbească într-un mod puternic: *„Credincios este Dumnezeu că vorbirea noastră față de voi n-a fost și „Da” și „Nu”.* Căci Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, care a fost propovăduit de noi în mijlocul vostru, prin mine, prin Silvan și prin Timotei, n-a fost „da” și „nu”, ci în El nu este decât „da”. În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt „da”; de aceea și „Amin”, pe care-l spunem noi, prin EL, este spre slava lui Dumnezeu. Și Cel ce ne întărește împreună cu voi, în Hristos, și care ne-a uns, este Dumnezeu. El ne-a și pecetluit și ne-a pus în inimă arvuna Duhului” (2 Cor. 1:18-22).

„Dumnezeu, când a dat lui Avraam făgăduința, fiindcă nu putea să Se jure pe unul mai mare decât El, S-a jurat pe Sine însuși...”

„De aceea și Dumnezeu, fiindcă voia să dovedească cu mai multă tărie moștenitorilor făgăduinței nestrămutarea hotărârii Lui, a venit cu un jurământ” (Evrei 6:13+17).

Dumnezeu a devenit garantul a tot ceea ce a planificat, a tot ceea ce a făgăduit, a spus și a vestit prin mesagerii Săi. Cu adevărat, Dumnezeu este Cel care garantează și pentru mine, că în gura mea Cuvântul Lui este adevărul absolut, așa cum a fost cu Ilie (1 Împ. 17:24) și cu Pavel (1 Tes. 2:13) și cu Petru (1 Petru 1:25) - așa cum a ieșit el din gura Sa (Isaia 55:10-11). În cele peste 8.000 de predici, pe care le-am ținut în jumătatea de secol a slujbei mele, niciodată nu am spus: „Ar

putea să fie așa sau așa”, ci Cuvântul lui Dumnezeu a fost mereu „Da” și „Amin!” Niciodată nu a fost „Da și Nu”. Garanția pentru toate făgăduințele lui Dumnezeu este „în El” - Domnul nostru, punctul central al vestirii: Hristos, Mântuitorul nostru iubit. De aceea o accentuăm încă o dată: „făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt „da”...”, de aceea și Amin prin noi, pentru ca împlinirea să poată avea loc. Amin înseamnă: așa să fie.

Întregul plan de mântuire este bazat pe făgăduințe, începând cu cea din Gen. 3:15, unde se spune că sămânța lui Dumnezeu va veni și va zdrobi capul șarpelui. Răscumpărarea desăvârșită cuprinde împlinirea următoarelor făgăduințe: *„După ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui”* (Isaia 53:10) și *„sămânța Lui Îi va sluji”* (lb. germană - n.tr.) (Ps. 22:30). Fiecare făgăduință a lui Dumnezeu se împlinește prin adevărații credincioși, care sunt sămânța Lui și aceasta spre slava lui Dumnezeu.

Avraam a crezut fiecare făgăduință pe care i-a dat-o Domnul Dumnezeu, fie că se referea la țara Canaanului sau la binecuvântarea popoarelor (Gen. 12:2-3; Gen. 15:5) sau la făgăduința deosebită referitoare la Isaac: *„Unul dintre ei a zis: „La anul pe vremea aceasta, mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevasta ta, va avea un fiu.”* (Gen. 17:21; Gen. 18:10).

În spatele fiecărei făgăduințe poate fi scris cu litere mari: **„AVRAAM L-A CREZUT PE DUMNEZEU, ȘI ACEASTA I S-A SOCOTIT CA NEPRIHĂNIRE”** (Gen. 15:6; Rom. 4:3).

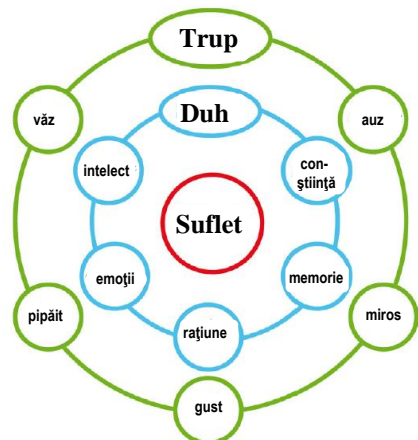
Pavel a sintetizat-o astfel în Gal. 3:8: *„Scriptura, de asemenea, fiindcă prevedea că Dumnezeu va socoti neprihănite pe Neamuri, prin credință, a vestit mai dinainte lui Avraam această veste bună: „Toate neamurile vor fi binecuvântate în tine.”*

„Aceasta înseamnă că nu copiii trupești sunt copii ai lui Dumnezeu; ci copiii făgăduinței sunt socotiți ca sămânță” (Rom. 9:8).

În creștinism peste două miliarde de oameni cred în felul lor în Dumnezeu. Întrebarea este însă: Cine Îl crede pe Dumnezeu? Cine crede ceea ce a spus Dumnezeu? Cine crede ce a făgăduit El? Cine crede fiecare Cuvânt? Numai atunci când Domnul ne vorbește personal prin predicarea Cuvântului, din care vine credința și ne descoperă făgăduințele, avem o legătură vie cu El și părtășia în Duhul Sfânt. Atunci Îl credem pe El cu adevărat, pentru că credința noastră este ancorată în Cuvântul Său, în făgăduințele Sale.

Pavel scrie mai departe în 2 Cor. 1 și-i include pe toți adevărații credincioși: „Și Cel ce ne întărește împreună cu voi, în Hristos, și care ne-a uns - aceasta face parte din confirmare, ungerea fiind confirmarea - este Dumnezeu” (v.21). Deci mai întâi vine făgăduința, apoi credința care, prin noi, conduce la împlinirea făgăduinței. Întemeierea de neclintit și absolută în Hristos merge mână în mână cu ungerea Duhului, care ne învață toate lucrurile (1Ioan 2:20-27).

Nu este vorba însă de o ungere de felul celei care este răspândită în prezent peste aproape 550 milioane de oameni de pe tot pământul, în toate bisericile prin mișcarea pentecostalo-carismatică și este considerată a fi adevărata lucrare a Duhului. Fratele Branham a vorbit în predica „Unșii din timpul sfârșitului” despre cele trei domenii: trup, duh și suflet și a evidențiat faptul că oamenii pot primi Duhul Sfânt în cel de-al doilea domeniu, fără ca să fie născuți din nou în sufletul lor și fără să fie mântuiți. El s-a referit la Matei 5:45, unde scrie că Dumnezeu face să răsară soarele și peste cei răi și peste cei buni și lasă să cadă ploaia și peste cei drepti și peste cei nedrepti.

Duhul lui Dumnezeu a fost turnat cu adevărat peste orice făptură (Ioel 2:28) și se mișcă peste omenire începând de la Rusalii, așa cum se mișca pe deasupra apelor la creația naturală (Gen. 1). Totul depinde însă de sămânță și sămânța duhovnicească este Cuvântul (Marcu 4:14; Luca 8:11). Cuvântul-sămânță nu este semănat în domeniul duhului, ci în suflet. În Cuvânt se află germenul de viață care răsare. Fiecare sămânță se reproduce după soiul ei. Sămânța bună sunt fiii Împărăției lui Dumnezeu (Matei 13:36-39) și ei sunt născuți din nou, umpluți, învățați și călăuziți în tot adevărul prin Duhul lui Dumnezeu (Ioan 16:7-15).

Referitor la Matei 24:23-26, fratele Branham a explicat foarte clar, că Duhul Sfânt este Cel care lucrează acum, iar prorocii și hristoșii falși pretind că Îl au. Unșii din timpul sfârșitului vor lăsa așa o impresie biblică, că Domnul a trebuit să dea avertizarea: *„Căci se vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși”* (Matei 24:24). Se pune întrebarea: Sunt ei din Dumnezeu? Sunt ei născuți din nou (1 Ioan 5:18-21)? Sau sunt greșiți în interiorul lor, în învățăturile lor și pe o cale greșită conform tradiției lor și răstălmăcesc fiecare Cuvânt după cum doresc? În acest caz se adeverește și astăzi ceea ce le-a spus Domnul atunci cărturarilor: *„Pentru ce nu înțelegeți vorbirea Mea? Pentru că nu puteți asculta Cuvântul Meu... Cine este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea n-ascultați, pentru că nu sunteți din Dumnezeu”* (Ioan 8:43+47).

Adevărata Biserică a lui Isus Hristos, pe care El însuși a răscumpărat-o (1 Petru 3:18) și pe care El însuși o zidește (Matei 16:18), se întoarce înapoi la început, la Cuvântul care este vestit de la Rusalii (Fapte 2), la învățătura care a ieșit din Ierusalim, de pe muntele Sion (Isaia 2:3; Fapte 2). Cu adevărat - astfel trebuie accentuat de fiecare dată - în Biserica celor întâi născuți (Evrei 12:23) prima și ultima predică, primul și ultimul botez în apă, primul și ultimul botez cu Duhul, toate darurile Duhului, toate roadele Duhului, toate slujbele, vor fi identice. Toate lucrurile vor fi readuse în starea originală. Fiecare

învățătură și fiecare practică adevărată de Scriptură, sunt modelul pentru Biserica nou-testamentară (Fapte 2:42), deoarece Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci (Isaia 40:8; 1 Petru 1:25).

La sfârșitul Cuvântului nostru din introducere, Pavel îl scoate în evidență încă o dată pe **EL**, pe Domnul nostru: „*El ne-a și pecetluit și ne-a pus în inimă arvuna Duhului*”. Cine a fost pecetluit, nu este uns în al doilea domeniu, ci a primit Duhul în suflet, în inimă. Pecetluirea poate avea loc doar atunci când noi am primit Cuvântul adevărului prin credință: „*Și voi, după ce ați auzit Cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt*” (Efeseni 1:13). Ea este valabilă în veci și este irevocabilă.

„*Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul*” (Ioan 16:13). Deci nu este vorba numai despre unger, ci despre călăuzirea în tot adevărul prin Duhul Sfânt.

„*Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat pricepere să cunoaștem pe Cel ce este adevărat. Și noi suntem în Cel ce este adevărat, adică în Isus Hristos, Fiul Lui. El este Dumnezeul adevărat și viața veșnică*” (1 Ioan 5:20).

Și numai astfel recunoaștem ceea ce este spus în Ioan 3:34: „*Căci Acela pe care L-a trimis Dumnezeu vorbește cuvintele lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu nu-I dă Duhul cu măsură.*”

Pe cine trimite Dumnezeu, acela nu vestește răstălmăciri, ci Cuvântul sfânt, infailibil al lui Dumnezeu în forma lui originală și toți cei ce sunt din Dumnezeu, aud și cred **ce spune** și **cum spune** Scriptura. Ei iau în serios ultima avertizare și nu adaugă nimic la mărturia încheiată a lui Dumnezeu și nici nu scot ceva din ea (Apoc. 22:18-21).

Avraam a crezut și s-a supus lui Dumnezeu și a primit tăierea împrejur (Gen. 17:10-13) ca semn al legământului, ca pecete a

neprihănirii sale primite prin credință (Rom. 4:11). Atunci a fost o tăiere împrejur în carne, acum este o tăiere împrejur a inimii: „...*tăiere împrejur este aceea a inimii, în duh, nu în slovă...*” (Rom. 2:29).

În 1 Cor. 9:1-3 Pavel își apără apostolia ca unul care L-a văzut pe Domnul Isus și se adresează adevăraților credincioși: „*Nu sunteți voi lucrul meu în Domnul?*” El le-a vestit Cuvântul conform chemării sale și scrie mai departe: „*Dacă nu sunt apostol pentru alții, sunt măcar pentru voi; căci voi sunteți pecetea apostoliei mele în Domnul. Iată răspunsul meu de apărare împotriva celor ce mă cercetează.*” Acesta este și răspunsul meu de apărare împotriva celor ce mă judecă.

O pecete este pusă pe un document important, ceva care arată că documentul este autentic. Deci nu a fost o biserică oarecare, ci a fost Biserica lui Isus Hristos cea care a luat ființă prin slujba sa apostolică dată de Dumnezeu și care putea să poarte pecetea.

În 2 Tim. 2:19 apostolul vorbește despre înscrisul de pe pecetea aplicată temeliei pe care este zidită Biserica: „*Totuși temelia tare a lui Dumnezeu stă nezguduită, având pecetea aceasta: „Domnul cunoaște pe cei ce sunt ai Lui”; și: „Oricine rostește Numele Domnului să se depărteze de fărădelege!”*”

Numai cei aleși sunt pecetluiți și poartă pecetea lui Dumnezeu. Doar ei acceptă slujba pe care a așezat-o Dumnezeu; doar ei merg drumul cu Dumnezeu până la capăt în ascultare de credință.

Așa vorbește Domnul: „*Învește această mărturie, pecetluiește această descoperire, între ucenicii Mei*” (în ucenicii Mei – lb. germană) (Isaia 8:16).

Cartea tainică din Apoc. 5:1 a fost pecetluită cu șapte peceti: „*Apoi am văzut în mâna dreaptă a Celui ce ședea pe scaunul de domnie o carte scrisă pe dinăuntru și pe dinafară, pecetluită cu șapte peceti.*”

Pecetele au fost rupte și conținutul a fost făcut de cunoscut prin descoperire. Dar numai cei ce sunt pecetluiți vor înțelege totul corect prin descoperirea Duhului. Ei sunt adevărații ucenici. Acesta este lucrul deosebit în timpul nostru și cu aceasta sunt legate chemarea afară, despărțirea, pregătirea și restituirea. Acesta este și timpul pecetluirii cu Duhul făgăduinței, în timp ce ultimul mesaj profetic este purtat pretutindeni.

Acest mesaj este vestit acum și toți cei care au urechi de auzit ascultă ceea ce are de spus Bisericilor Duhul. Ei formează ceata biruitorilor care moștenesc totul, care vor sta cu Mântuitorul pe tronul Său și care vor împărăți împreună cu El (Apoc. 3:21). Și această făgăduință este „Da” și „Amin”.

Mai întâi Cuvântul făgăduinței este adresat copiilor făgăduinței, apoi Duhul făgăduinței lucrează și în final are loc pecetluirea.

Deja în Vechiul Testament Dumnezeu Și-a împlinit făgăduințele făcute lui Avraam, Isaac, Iacov și Israel. În Deut. 9:5 citim: *„Nu, nu pentru bunătatea ta, nici pentru curăția inimii tale intri tu în stăpânirea țării lor; ci din pricina răutății acestor neamuri le izgonește Domnul Dumnezeul tău dinaintea ta și ca să îplinească astfel cuvântul (făgăduința - în lb. germ.) prin care Domnul S-a jurat părinților tăi, lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov”* (Deut. 9:5).

În Iosua 23:14, Iosua îndeamnă poporul înainte de plecarea sa: *„Recunoașteți, dar, din toată inima voastră și din tot sufletul vostru, că niciunul din toate cuvintele bune (făgăduințele de binecuvântare - în lb. germ.) rostite asupra voastră de Domnul Dumnezeul vostru n-a rămas neîmplinit; toate vi s-au împlinit, niciunul n-a rămas neîmplinit.”*

Solomon a spus în rugăciunea sa, la dedicarea Templului: *„Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeul lui Israel care a vorbit (a dat făgăduința - în lb. germ.) cu gura Lui tatălui meu, David, și care*

împlinește... *Domnul a împlinit cuvintele* (această făgăduință - în lb. germ.) *pe care le rostise. Eu m-am ridicat în locul tatălui meu, David, și am șezut pe scaunul de domnie al lui Israel, cum vestise Domnul* (cum a făgăduit Domnul - în lb. germ.), *și am zidit casa Numelui Domnului Dumnezeului lui Israel”* (1 Împ. 8:15+20).

Făgăduința principală a Vechiului Testament a fost anunțarea faptului că Mântuitorul va veni. Așa este scris de exemplu în Isaia 7:14: *„De aceea, Domnul însuși vă va da un semn: „Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu și-I va pune numele Emanuel* (Dumnezeu cu noi)” Când a sosit timpul și Maria a primit înștiințarea, că a fost aleasă pentru aceasta, ea a spus: *„Iată, roaba Domnului; facă-mi-se după cuvintele tale!”* (Luca 1:38)

Elisaveta, mama lui Ioan, inspirată de Duhul lui Dumnezeu, a confirmat-o: *„Ferice de aceea care a crezut; pentru că lucrurile (făgăduința care i-a fost dată - în lb. germ.) care i-au fost spuse din partea Domnului se vor împlini.”* (Luca 1:45)

La început Zaharia nu a putut crede când îngerul i-a adus mesajul că el și soția sa Elisaveta vor fi părinții celui care va pregăti calea Domnului. Însă și el a recunoscut în final faptul că se împlinea Cuvântul lui Dumnezeu și a vorbit, umplut cu Duhul Sfânt, cuvintele profetice: *„...cum vestise* (făgăduise - în lb. germ.) *prin gura sfinților Săi proroci care au fost din vechime...”* (Luca 1:67-80).

În ziua înființării Bisericii nou-testamentare, când a avut loc revărsarea Duhului Sfânt, Petru a clarificat cele întâmplate mulțimii prezente acolo: *„Ci aceasta este ce a fost spus* (făgăduit - în lb. germ.) *prin prorocul Ioel: „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa vise!”* (Fapte 2:16-17).

Da, făgăduințele lui Dumnezeu rămân în picioare, ele nu se clatină niciodată căci Isus a pecetluit cu propriul Său sânge ceea ce El a făgăduit în Cuvânt. Toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt „Da” și „Amin”, și noi putem avea parte de ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu. Făgăduința principală este revenirea lui Isus Hristos, așa cum ne este ea anunțată în Ioan 14:1-3. După isprăvirea lucrării de mântuire, Isus Hristos S-a ridicat la cer, ne-a pregătit locul și Se va reîntoarce în același fel cum a mers la cer (Fapte 1:9-11).

De aceea, revenirea lui Hristos și tot ceea ce este în legătură cu aceasta, este și tema noastră principală. Pavel scrie călăuzit de Duhul cuvinte care ne sunt adresate și nouă astăzi: *„Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană, la venirea (revenirea - în lb. ger.) Domnului nostru Isus Hristos. Cel ce v-a chemat este credincios și va face lucrul acesta”* (1 Tes. 5:23-24). Amin!

Un îndemn foarte serios este adresat adevăraților credincioși, celor ce sunt pecetluiți și care așteaptă transformarea trupurilor lor: *„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării. Orice amărăciune, orice iuțime, orice mânie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru. Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos”* (Efes. 4:30-32).

Credinciosul Domn și Mântuitor să ne-o dăruiască tuturor, astfel ca noi să trăim desăvârșirea, într-o concordanță și armonie deplină cu Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu, dar și între noi și unii cu alții în dragostea desăvârșită a lui Dumnezeu și să avem parte de răpire.

„Iar Aceluia care poate să vă întărească, după Evanghelia mea și propovăduirea lui Isus Hristos – potrivit cu descoperirea tainei care a fost ținută ascunsă timp de veacuri, dar a fost arătată acum prin scrierile prorocilor și, prin porunca Dumnezeului celui Veșnic, a fost

adusă la cunoștința tuturor neamurilor, ca să asculte de credință, a lui Dumnezeu, care singur este înțelept, să fie slava, prin Isus Hristos, în vecii vecilor! Amin” (Rom. 16:25-27).

Cine a dat crezare mesajului nostru?

(Isaia 53:1; Rom. 10:16; 1 Ioan 1:5)

Ultimul mesaj este vestit acum tuturor popoarelor pentru a fi aduse la ascultarea de credință. Aceasta are loc, așa cum scrie Pavel, pe baza textelor profetice (Rom 1:1-7). „... *Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare...*” și acesta nu permite nicio interpretare personală. Astfel o exprimă Petru în textul său, în care este vorba despre revenirea lui Hristos (2 Petru 1:16-21).

Mai înainte s-a împlinit făgăduința deosebită din Maleahi 4:5: *„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.”* Aceasta a fost confirmată de Domnul nostru și în același timp El a accentuat care va fi rezultatul acestei slujbe: *“... și să așeze din nou toate lucrurile”* (Matei 17:11; Marcu 9:12). Aici avem un dublu AȘA VORBEȘTE DOMNUL, mărturisit de Matei și Marcu. Nici această făgăduință nu este „Da și Nu”, ci „Da și Amin”! Doar aceluia care cred conform Scripturii li se va descoperi și numai ei vor avea parte de împlinire. Ce a scris atunci Pavel este valabil și astăzi: *„Tot așa, și în vremea de față, este o rămășiță datorită unei alegeri prin har”* (Rom. 11:5).

Noi am atras atenția de nenumărate ori asupra citatelor în care fratele Branham redă formularea exactă a cuvintelor care i-au fost spuse în 11 iunie 1933 de însuși Domnul, și anume că mesajul va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. A fost trăirea puternică legată de trimiterea sa și este în directă legătură cu planul lui Dumnezeu de mântuire și cu revenirea lui Hristos. Încă este valabil Cuvântul: *„Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci”* (Amos 3:7).

Același proroc Maleahi, care a prorocit despre cel care va pregăti calea, Ioan Botezătorul (Mal. 3:1), a prorocit și despre ultimul proroc, care va veni la sfârșitul zilei mântuirii, înainte de a veni ziua cea mare și înfricoșată a Domnului (Mal. 4:5-6). Acesta este un lucru puternic și Domnul nostru Însuși a confirmat-o. Și această făgăduință este „Da și Amin”.

Dumnezeu a luat la Sine pe slujitorii trimiși de El în Vechiul și în Noul Testament, însă mărturia și mesajul lor ne-au fost lăsate în Biblie. Și fratele Branham și-a împlinit însărcinarea conform cu chemarea dumnezeiască și ceea ce a avut să ne spună Dumnezeu ne-a fost descoperit. Văzut omenește, el a fost chemat deodată și pe neașteptate, la fel ca Ioan Botezătorul; totuși lucrarea pe care el a avut-o de făcut a fost dusă la desăvârșire. Cuvântul descoperit, inclusiv tainele Împărăției lui Dumnezeu și deschiderea pecetilor, ne-a rămas. Chiar și după plecarea acasă a fratelui Branham, întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu este purtat mai departe pe baza unei chemări directe, ca mesajul dumnezeiesc de mântuire. Vestirea include atât partea evanghelică, cât și cea de învățătură și cea profetică. Privit astfel, "Evanghelia deplină" a lui Isus Hristos este predicată acum tuturor popoarelor ca mărturie, ca ultimul mesaj înaintea revenirii lui Hristos (Matei 24:14).

Este un mesaj de trezire, care este adresat tuturor fecioarelor care așteaptă venirea Mirelui: „*Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!*” Este o chemare afară: „*Voi, poporul Meu, ieșiți afară și nu vă atingeți de nimic necurat*” (Isaia 52:11; 2 Cor. 6:17-18). Acest ultim mesaj va fi crezut în toată claritatea lui doar de fecioarele înțelepte, care nu vor adăuga nici cea mai mică interpretare. Doar ele vor crede totul așa cum spune Scriptura. Ele vor fi introduse în împlinire prin descoperire dumnezeiască. Ele vor fi gata și vor intra cu Mirele la praznicul nunții (Matei 25:10).

Rânduire corectă

În ce moment al Planului de mântuire trebuie plasate cuvintele Domnului nostru: "**Atunci** Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare..." (Matei 25:1)? În Matei 24 Domnul a spus mai dinainte ceea ce se va întâmpla la vremea sfârșitului. Ca un semn deosebit, El a făcut de cunoscut, în pilda smochinului, întoarcerea poporului Israel în țara părinților lor, în țara făgăduinței. Prin aceasta El a vrut să ne îndrepte atenția asupra ceea ce se împlinește acum înaintea ochilor noștri conform făgăduinței Sale: „*Tot așa, și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți – să recunoașteți - că Fiul omului este aproape, este chiar la uși*” (Matei 24:33). Apoi Domnul nostru vorbește despre revenirea Fiului Omului, compară acest timp cu zilele lui Noe și accentuează pentru a doua oară: „...aidoma se va întâmpla și la venirea (revenirea - în lb. germ.) Fiului omului.” La revenirea după care tânjim cu atât dor, unul va fi luat, altul va fi lăsat (vers. 40-41). Aceasta se întâmplă la răpire. De aceea sunt date cuvintele care îndeamnă: „*Vegheați, dar, pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru*” (vers. 42); „*De aceea, și voi fiți gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți*” (vers. 44).

Toate lucrurile la care S-a referit Domnul nostru: războaie și vești de războaie, foamete și cutremure și toate durerile nașterii care trebuie să vină peste întregul pământ, se împlinesc acum sub ochii noștri: „...*Și pe pământ va fi strâmtorare printre neamuri, care nu vor ști ce să facă la auzul urlului mării și al valurilor*” (Luca 21:25).

Dar la fel se întâmplă în timpul nostru și ceea ce a spus Domnul imediat după aceea în Matei 24:45-47: „*Care este deci robul credincios și înțelept pe care l-a pus stăpânul său peste ceata slugilor sale, ca să le dea hrana la vremea hotărâtă?*” Și aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL și are în vedere Biserica. Dumnezeu nu a trimis numai un proroc prin care să se depoziteze hrana, așa cum a repetat-o fratele Branham de opt ori între 11 martie 1962 și 28 iunie 1963, ci El s-a

îngrijit și ca această hrană să fie dată mai departe tuturor celor ce fac parte din casa Sa. Prin această slujbă întreaga ceată a slujitorilor pusă de Domnul poate să împartă același Cuvânt, aceeași hrană duhovnicească, tuturor celor din casă. În acest fel Cuvântul descoperit a devenit pentru noi toți hrana duhovnicească.

Toți cei care cred că totul s-a încheiat cu slujba fratelui Branham, neagă ceea ce Domnul i-a spus fratelui Branham în 11 iunie 1933, pe când el boteza în râul Ohio, când cerul s-a deschis și lumina supranaturală s-a coborât vizibilă pentru toți: „*Așa cum Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos, așa ești trimis tu cu un mesaj, care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos.*” Ei cred versiunea inventată, falsificată, în care nu mai este vorba de “mesaj”: “*Așa cum Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos, tot așa vei premerge și tu cea de-a doua venire a lui Hristos.*” De aceea ei îl resping pe cel care poartă mesajul și resping ceea ce face Dumnezeu în prezent, trăiesc în trecut și merg dintr-o eroare, dintr-o răstălmăcire într-alta. Ce fac ei însă cu cuvintele care au ieșit de pe buzele fratelui Branham: “*Nu că eu aș fi premergătorul, ci mesajul va fi premergătorul.*”?

Cine refuză ceea ce a spus Domnul și ceea ce ne-a fost încredințat cuvânt cu cuvânt din gura fratelui Branham, a căzut sub aceeași influență ca și Eva. Pavel, care conform 2 Cor. 11 vroia să înfățișeze înaintea lui Hristos o fecioară curată – lucru pentru care s-a luptat și fratele Branham și care urmează să se întâmple acum – a spus deslușit prin ce se manifestă o ducere în eroare: este vestit un alt Isus, este la lucru un alt duh, este predicată o altă Evanghelie. În baza chemării sale dumnezeiești, Pavel a plasat astfel de oameni sub blestem (Gal.1:6-10). Uimitor este faptul că numai această exprimare a fratelui Branham este tăgăduită. În rest se aude numai: “Profetul a spus! Profetul a spus!”, fără ca exprimarea să fie lăsată în context, cu atât mai puțin ea nu este introdusă în Sfânta Scriptură. Astfel prorocul este făcut o parte a vestirii lor și ia naștere o altă Evanghelie. Cei înțelepți iau

toate lucrurile și le rânduiesc în contextul corect în concordanță cu Scriptura. Ei cred Cuvântul, care a fost la început și care rămâne în veci. Ei formează Mireasa, care este salvată prin sânge, sfințită în Cuvânt și unită în Duhul cu Hristos.

Cu toate acestea și fecioarele neînțelepte așteaptă revenirea Domnului și sunt convinse chiar că vor lua parte la răpire și la cina de nuntă, dar trec pe lângă ceea ce face Dumnezeu în prezent. Nici Ioan, nici Pavel (Fapte 26:13-18), nici fratele Branham nu au putut face ceva ca să fie chemați și ca slujba lor să fie de o importanță majoră în planul de mântuire. În același fel, nu eu am ales ceea ce mi-a poruncit Domnul să fac și nici faptul că El mi s-a adresat de fiecare dată cu “robul Meu”: *“Robul Meu, timpul tău pentru acest oraș se încheie în curând... Robul Meu, nu înființa Biserici locale... Robul Meu, te-am rânduit conform Matei 24:45-47 să împarți hrana... Robul Meu, ridică-te și citește 2 Tim 4!”* Pentru mine, tot ceea ce mi-a spus El este AȘA VORBEȘTE DOMNUL, la fel ca ceea ce este scris în Matei 24:45-47 și în alte locuri.

Imediat după aceea urmează în capitolul 25 pilda cu cele zece fecioare: ***“Atunci*** – când se împlinește tot ceea ce este anunțat în cap. 24 - ***Împărțirea cerurilor se va asemăna cu zece fecioare***”. Atunci, când hrana va fi împărțită, se aude strigătul de la miezul nopții: „Iată, vine Mirele!” Apoi se împlinesc toate aceste lucruri, și ele se împlinesc acum, în timpul nostru. Aceasta este cea mai importantă perioadă de timp din tot planul de mântuire și ferice de acela care nu pierde legătura cu lucrarea prezentă a lui Dumnezeu!

Cu douăzeci de zile înainte de plecarea sa acasă, fratele Branham a vorbit în predica „Răpirea” despre strigătul de trezire: ***„Este un mesaj care să-i aducă pe oameni împreună. Mai întâi iese un mesaj: "Este timpul să curățați lămpile. Treziți-vă și pregătiți-vă lămpile!"... Iată, Mirele vine! Ridicați-vă și curățați-vă lămpile”*** (4 decembrie 1965).

În predica „Unirea invizibilă a Miresei lui Hristos” din 25 noiembrie 1965, cu o lună înainte de plecarea sa acasă, fratele Branham a spus: „**Însă aveți grijă: Când începe o trezire în Mireasa duhovnicească, când ea începe să se întoarcă la Cuvântul lui Dumnezeu și să se ghideze după Acesta, atunci fiți atenți: voi veți vedea apoi, că în acel timp va ieși un mesaj din Scriptură și prinde Mireasa, îi prinde pe acești aleși.**”

În predica despre cea de-a șaptea pecete, el spune: „**Poate a sosit ceasul ca această persoană mare, pe care o așteptăm, să vină. Poate prin această slujbă, prin care eu am încercat să-i readuc pe oameni la Cuvânt, am pus fundamentul. Dacă este așa, atunci eu vă voi părăsi pentru totdeauna. Nu vom fi amândoi aici, deodată. Dacă se întâmplă astfel, atunci eu voi descrește, ca el să poată crește. Am avut privilegiul de la Dumnezeu, să văd această dezvoltare. Acesta este adevărul.**” (24.03.1963).

La finalul acestei predici, fratele Branham s-a rugat: „**Apoi Te rog, Doamne, să mă ajuți. Devin tot mai slab, Doamne, și știu că zilele mele sunt numărate; de aceea Îți cer ajutorul. Permite-mi să fiu credincios, cinstit și sincer, Doamne, ca să fiu în stare să port mesajul atât de departe cât îmi este rânduit mie. Când vine timpul și trebuie să renunț, când ajung la râu și valurile încep să vină, o, Doamne, îngăduie să pot înmâna sabia aceasta cuiva care este cinstit și poartă adevărul.**” Dumnezeu l-a luat la Sine pe mesager, însă mesajul ne-a rămas și el este purtat în toată lumea. Sabia Duhului (Efes. 6:10-20) mi-a fost încredințată și mie.

„**Lată ce zice Cel ce are sabia ascuțită cu două tăișuri...**”

(Apoc. 2:12).

„**Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii**” (Evrei 4:12).

În 23 august 1964, fratele Branham a îndemnat: „*Singurul în care vă puteți pune încrederea este AȘA VORBEȘTE DOMNUL din Biblie. Biserica, exact în acesta am încercat să vă țin, copiii mei. Si dacă mi se întâmplă ceva și dacă mă ia Dumnezeu de pe acest pământ: Nu vă abateți niciodată de la Acesta! Nu vă abateți de la acest Cuvânt! Abateți-vă de la tot ceea ce nu este în concordanță cu Acesta, indiferent ce este. Atunci știți că este corect.*”

Fecioarele înțelepte cred fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu și fiecare făgăduință. Ele sunt conduse din claritate în claritate și au parte direct de ceea ce face Dumnezeu acum. Ele nu au doar candelile, iluminarea, ele au acces la plinătatea Duhului care călăuzește în tot adevărul. Vasele lor sunt umplute cu untdelemn și astfel vor intra la ospățul nunții după cuvintele Domnului nostru. Însă, mai înainte, în timpul chemării afară și pregătirii, ele recunosc slujba de învățătură, care este în derulare acum la fel cum au recunoscut mai înainte slujba profetică. Dumnezeu însă nu a rămas în trecut, ci este un Dumnezeu al prezentului.

Mărturia lui Thomas Schmidt

În septembrie 2009, fratele Daniel și cu mine am avut ocazia să-l întâlnim pe fratele Fred Sothman, în timpul unei vizite în Jeffersonville. El avea atunci 93 de ani și noi l-am găsit într-o stare de sănătate foarte bună și lucid. El și-a dat cu plăcere mărturia despre lucrarea lui Dumnezeu prin fratele Branham, în special despre darul vindecării divine. Aceasta nu era desigur dorința principală a vizitei noastre. După ce am vorbit o vreme, l-am întrebat pe fratele Sothman despre întâlnirea fratelui Frank cu fratele Branham, la care el a

Fr. Thomas și fr. Sothman

luat parte. El și-a amintit și a spus, că fratele Branham i-a spus fratelui Frank că el „se va întoarce cu acest mesaj în Germania”. Acesta se referea îndeosebi la întâlnirea din 1958 în Dallas, Texas. La următoarea noastră întrebare despre întâlnirea din decembrie 1962, în care fratele Branham a repetat cuvânt cu cuvânt chemarea, pe care Domnul a dat-o fratelui Frank în 2 aprilie 1962, fratele Sothman a spus: „Așa este. Asta este adevărat.” El a confirmat nu numai formularea chemării: „Robul Meu, timpul tău pentru acest oraș se va încheia în curând...”, ci a confirmat și că fratele Branham a spus: „Așteaptă cu împărțirea hranei, până când vei primi și restul... Hrana este în predicile de pe benzile de magnetofon...” Pentru noi această vizită a fost o bucurie și o întărire, în special având în vedere mărturia neașteptată despre întâlnirea din Dallas din iunie 1958.

Această mărturie este dată spre slava lui Dumnezeu și slujește acelor care încă nu pot crede că Domnul a dat o chemare atât de importantă în legătură cu planul Său de mântuire. Chiar și înainte de această vizită la fr. Sothman noi am crezut din inimă mărturia fratelui nostru și am fost binecuvântați din belșug prin slujba sa în toți acești ani. Dumnezeu nu Se schimbă, ci El acționează conform modelului Său dovedit de Sfânta Scriptură. Recunoașteți ziua și mesajul ei!

Datorită chemării sale, fratele Frank nu este dependent de mărturia noastră, ci poate spune deplin încredințat împreună cu Pavel: *„Începem noi iarăși să ne lăudăm singuri? Sau nu cumva avem trebuință, ca unii, de epistole de laudă, către voi sau de la voi? Voi sunteți epistola noastră, scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii”* (2 Cor. 3:1-2).

O întâlnire și urmările ei

Era 12 iunie 1958, în timpul mării conferințe din Dallas, Texas, care era găzduită de Gordon Lindsay, când am vrut să vorbesc cu fratele Branham, așa cum am relatat deja în diferite rânduri. Fratele Thomas a

auzit confirmarea din gura celui mai apropiat prieten al fratelui Branham, care a fost atunci de față. La finalul discuției, fratele Branham mi-a spus: **“Domnul să te binecuvânteze și să fie cu tine!”** Când s-a urcat pe platformă în seara aceea, a spus: **„Chiar acum un bărbat din Germania și-a pus brațul în jurul meu, chiar acum. Acolo noi am avut în medie zece mii de întoarceri la Dumnezeu în fiecare seară, deci cincizeci de mii în cinci seri.”**

Aici, ca și acolo, au fost adunări în prezența lui Dumnezeu. Mii de oameni au trăit din nou ceea ce este relatat în Biblie. De la adunările din Karlsruhe, din august 1955, m-am simțit legat în interiorul meu cu fratele Branham. Cuvintele sale de la sfârșitul discuției din Dallas **„Te vei întoarce cu acest mesaj în Germania”** au fost o poruncă sfântă pentru mine. Emigrasem în Canada, începusem o viață nouă acolo, cumpărasem deja o casă. Dar după ce am auzit această exprimare, că mă voi întoarce cu mesajul în Germania, am abandonat totul și m-am întors în Germania în același an împreună cu familia mea.

Ar fi multe de relatat despre jumătatea de secol a slujbei mele pentru Domnul. Cea mai importantă trăire pentru mine a fost chemarea din 2 aprilie 1962, pe care credinciosul Domn mi-a încredințat-o. Nu a fost „Da și Nu”, ci este și rămâne **“Da și Amin, AȘA VORBESTE DOMNUL”**. Sunt conștient de responsabilitatea care este legată de această chemare. Am răscumpărat timpul zi și noapte, am predicat, am tradus, am scris, am purtat personal ultimul mesaj în peste 150 de țări.

Îmi voi duce la capăt însărcinarea atât timp cât Domnul va vrea și va dăruia har pentru aceasta. Voi vesti Cuvântul curat (2 Tim. 4:1-5) și voi da mai departe hrana duhovnicească poporului lui Dumnezeu, împărțind tot ceea ce ne-a fost lăsat (Matei 24:45-47). Așa cum Pavel i-a amintit atunci pe Silvan și pe Timotei ca împreună lucrători cu el, care vesteau același Cuvânt, tot la fel pot să-i includ acum pe toți frații din întreaga lume, care vestesc același Cuvânt, același mesaj, aceleași învățături biblice și care împart împreună cu mine hrana duhovnicească. Mireasa aude, crede și se pregătește.

Evenimente ale timpului de sfârșit

Există un număr de versete biblice, care vorbesc despre această perioadă deosebită de timp. Acestea includ tema fărâdelegii, care se agravează constant, neliniștea care cuprinde toate popoarele și dezorientarea care domnește pretutindeni. Toți cer soluții, însă nimeni nu pare să le aibă. Atât de multe conferințe la nivel înalt câte au fost în acest an, nu au mai fost niciodată. Tema, care îi preocupă pe toți îndeosebi, este criza financiară și economică internațională. Cine a auzit vreodată de țări întregi care intră în incapacitate de plată și de atât de multe bănci care trebuie să se închidă? Toate țările sunt implicate în căutarea de soluții, chiar și Rusia și China. Toate țările depind fără îndoială una de cealaltă, în special din punct de vedere economic.

Acum și Vaticanul are ceva de spus. El pretinde formarea unei autorități de supraveghere mondială, care să controleze piețele financiare, o „bancă centrală mondială”. „Generațiile de acum trebuie să vadă că există o nouă dinamică mondială pentru realizarea binelui comun universal”, astfel se declară în documentul consiliului papal pentru pace; și mai departe: „Duhul de construire a turnului Babel a fost ieri. Acum este anunțat „duhul de la Rusalii”, duhul „unei familii mondiale” “ (Radio Vatican, 24 octombrie 2011).

Conform prorocului Daniel, ultima putere pământească va „sfârâma” întregul pământ și îl va constrânge la unitate. Acum se văd intervențiile mecanismului de stabilitate european, până când în final totul va fi unit sub o mare umbrelă: economie mondială, guvern mondial, religie mondială – peste tot este loc pentru toți.

Doar cei răscumpărați, adevărata Biserică a lui Isus Hristos rămâne sub ocrotirea Celui Preaînalt (Ps. 91) și adevărul Său este scutul ei (Ps. 40:11). În lume este numai dezamăgire, pentru că toate domniile de pe pământ sunt subordonate prințului acestei lumi și stau sub influența celui rău. Însă conform făgăduinței lui Dumnezeu, Atotputernicul Dumnezeu va aduce neprihănirea veșnică pentru ai Săi:

„Voi face din neprihănire o lege, și din dreptate, o cumpănă” (Isaia 28:17). Și așa cum este scris în Daniel 7:26-27, Dumnezeu cerului va ridica Împărăția Sa în timpul ultimei împărății mondiale și va începe să împărățească (Apoc. 11:15). Timpul este aproape, timpul a sosit!

Informații misionare din lunile septembrie, octombrie și noiembrie 2011

Iată un rezumat al călătoriilor misionare din ultimele trei luni: În 10 și 11 septembrie am avut adunări deosebite în Donețk, Ucraina, la care au participat mulți frați și surori din țările din împrejurimi, care vorbesc sau înțeleg limba rusă. Fratele Paul Schmidt m-a însoțit și a fost traducătorul meu.

În 17 și 18 septembrie am predicat în Lyon, unde au venit mulți frați și surori și din alte țări europene. Dumnezeu a binecuvântat puternic.

În 9 octombrie am avut o adunare deosebit de binecuvântată în Roma, la care au participat diferite grupuri din toată Italia.

Din 12 până în 22 octombrie am vizitat câteva Biserici în Phnom Penh, Cambogia și în orașul Ho Chi Minh, Vietnam. A fost a doua mea vizită în aceste țări. Predicile au fost traduse în limba țării respective, înregistrate și multiplicat. Astfel prin distribuirea ulterioară a predicilor înregistrate a fost garantat un rezultat de durată printre credincioșii din aceste țări.

Încheierea acestei călătorii a fost în Filipine. În Manila am avut o adunare deosebită cu frații, la care au participat peste 30 de predicatori ai mesajului.

În 29 octombrie a avut loc după o pauză mai lungă o adunare în Graz, plină de dragoste dumnezeiască, armonioasă. Amintiri de peste 40 ani au confirmat din nou credințioșii lui Dumnezeu.

Ca în fiecare lună, în ultima duminică din octombrie, în Zürich, cei credincioși s-au adunat pentru a asculta Cuvântul.

Între 10 și 20 noiembrie am mers în Angola, unde mii de oameni au auzit Cuvântul pe stadioanele din orașele Luanda și Cabinda și la

sfârșit au adus Domnului Dumnezeu cinstea și închinarea într-o rugăciune comună. Și adunările din cele două orașe din Zimbabwe, Harare și Bulawayo, au fost foarte binecuvântate.

În Blantyre, Malawi, a fost stabilit ca prima adunare să aibe loc într-o biserică penticostală trinitară. Când la final predicatorul a declarat că el nu poate crede mesajul, toți cei aleși s-au ridicat în semn de protest în picioare și au părăsit clădirea. Ultima adunare, care a avut loc în Lilongwe, a fost o puternică victorie pentru adevăr.

Sfârșitul călătoriei a fost în 20 noiembrie în Johannesburg, Africa de Sud, unde s-au adunat până la 1.500 de credincioși.

Probabil că nu voi mai putea face în viitor așa de multe călătorii ca în anii din urmă. Este pe inima mea să mă concentrez, în principal, pe puținele țări pe care nu am putut să le vizitez până acum.

Dumnezeu a dăruit har ca frații din multele țări ale lumii să poată lua parte împreună cu Bisericile lor prin internet la slujba divină, care are loc în fiecare prim sfârșit de săptămână al fiecărei luni aici în Krefeld. În primul sfârșit de săptămână din noiembrie s-au conectat 844 de participanți și numărul crește în mod constant în fiecare lună.

Predicile ținute în limba germană sunt traduse simultan în 12 limbi. Numărul DVD-urilor trimise lunar a ajuns acum la 6.700.

Și în acest mod se împlinește că ultimul mesaj va fi predicat tuturor popoarelor și limbilor ca mărturie.

Vouă, iubiților mei frați și surori, care sprijiniți această lucrare a lui Dumnezeu cu rugăciunile și darurile voastre și o faceți posibilă, vă mulțumesc din inimă. Domnul să vă răsplătească. Se va fi meritat să rămânem credincioși până la sfârșit, pentru că sfârșitul va fi încoronat.

„El vă va întări până la sfârșit, în așa fel ca să fiți fără vină în ziua venirii Domnului nostru Isus Hristos” (1 Cor. 1:8).

Lucrând din însărcinarea lui Dumnezeu

O fotografie din Phnom Penh, Cambodgia

O parte din mulțimea adunată pe un stadion din Luanda, Angola

O adunare în Johannesburg

Adunarea din Roma, Italia

Adunarea din Graz, Austria

Puteți să ascultați în direct, prin internet, adunările noastre lunare în primul sfârșit de săptămână al fiecărei luni – sâmbătă la ora 19:30 și duminică la ora 10:00 ora Europei Centrale (ora 20:30 și 11:00 pentru România). Predicile pot fi ascultate în limba română. Să aveți parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent conform planului Său de mântuire!

Pagina Misiunii din Krefeld
<http://www.freie-volksmission.de>
E-mail: volksmission@gmx.de
E.Frank@freie-volksmission.de

**Dacă doriți să primiți literatura noastră
puteți scrie la adresa de mai jos:**

**Mission Center
P.O. Box 100707
47707 Krefeld
Germany**

Telefon: +49.2151.545151
Fax: +49.2151.951293

© autor și editor Ewald Frank

*